



ஸ்டுட்ட்காட்டில் (Stuttgart, Germany) நண்பர் யோகநாதன் புத்திராவின் வீட்டில் பத்துப்பேர் சில வருடங்கள் முன்பாக என்னசைச் சந்திக்க வந்திருந்தார்கள் அவர்கள் பலரில் ஒருவர், தலையில் கருமயான தொப்பியணிந்தபடி ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அப்போது யோகநாதன் “இவர்தான் தனீ ஜெமினி” என அறிமுகப்படுத்தியபோது “தனியை நடத்திக் கொண்டு ஜெர்மனியில் எப்படி உங்களால் உயிர் வாழ முடிகிறது?” எனக் கேட்டனே. ஆரம்பத்தில் அவரிடமிருந்து புன்சிரிப்பு மட்டும் வந்தது. சிறிது நேரத்தின் பின் “எவரையும் எனது வீட்டுக்கு அனுமதிப்பதில்லை. ஒருவரையும் நம்பமுடியாது” என்றார். எனக்கு ஜெமினி தொடர்ச்சியாக வீரமும் விவகேமமாக போரண நடத்தும் ஒரு தளபதியாகத் தெரிந்தார். “நானும் அப்படித்தான். மலெபனில் நானும் பெரும்பாலானவர்களை எனது கிளினிக் கில் வைத்துத்தான் பசேவனே. முக்கியமாகத் தமிழர்களை,” என்றனே.

பாம்பு இறந்துவிட்டது என்பதால் பலர் முகநூலில் வீரவசனம் பசேமும் இக்காலமல்ல, அக்காலம். நாடகடல், கண்டம் கடந்து ஆலகால விஷம் கொண்ட அரவமாக முழு நஞ்சை காவியப்பி இரதைபி வடிகையுடன் சீறிக்கொண்டு உலகமெங்கும் திரிந்த காலம். விதுரராக வில்லை ஓடித்துவிட்டு ஒத்தழகை காதவர்கள் சிலர் இரூந்தாலும், விடுதலைப் புலிகளை நரோக விமர்சித்தவர்கள் மிகக் குறைவு. அதிலும் தொடர்ச்சியாக அவர்களையிமர்சித்து உயிர் தப்பியவர்கள் ஒற்றைக்கை விரலில் எண்ணக்கூடியவர்கள்.

13 வருடங்கள் அவுஸ்திரலியாவில் நான் உதயம் நடத்தியபோது என்னைப் பாதுகாக்க நான் அவுஸ்திரலிய தொழிறகட்சியில் 15 வருட அங்கத்துவம் வகித்தனே. அரசின் தொடர்பு மட்டும்ல்ல, விக்ரோரியா மாநில பொலிஸ், அவுஸ்திரலிய உளவு நிறுவனத்தினர் தொடர்பும் எனக்கு இருந்தது. மலேமும் எனக்குப் பல நண்பர்கள் பாதுகாப்பிருந்தது. கடல் சமீபந்த கண்டமாகிய அவுஸ்திரலியாவில் பிரான்ஸில் செய்வதுபோல் கொலையை செய்ந்துவிட்டுத் தப்பிவிட முடியாது. உதயம் பத்திரிகை நடத்தும்போது விடுதலைப் புலி ஆதரவாளர்கள் பத்திரிகை கட்டுகளை எரித்து, தக்கி எறிந்து எனது படத்தை ஓமந்தையில் வைத்து பல அச்சுறுத்தல்களை தொடர்ந்தார்கள்.



Written by நட்சேன்

Sunday, 31 January 2021 08:54 - Last Updated Sunday, 31 January 2021 08:59

புங்குடூதீ வில் பிறந்து யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் படித்த ஜெமினிக் கு காலத்தின் பற்றுமதி திரியும். ஆனால், எதுவித பிரதிபலனும் பார்க்காது மக்களுக்கு உண்மையைச் சொன்னதையே வணைமனென்பதால் பணம் மட்டுமல்ல மற்றைய இன்பங்களான நட்பு, உறவு என்பவற்றையும் இழந்து, தனது குடும்பத்திற்கான நேரத்தில் தனிக் காக உழைத்தது இலகுவான காரியமில்லை. இவ்வளவு வலுவற்றிருக்கும் மலோக ஜெமினி தன்னையே அடையாளப்படுத்தாமல் உழைத்ததே தனித்தன்மை. இது இலகுவானதல்ல. இவ்வகையைச் செய்வதற்கு ஆசை துறந்து ஒரு கருமத்ததைத் தவமாகச் செய்யும் ஜெனி துறவியின் மன நிலைவணைமும். வழியில் மலத்தில் உழன்ற பன்றிகளையெல்லாம் கிபயணிக் கவணைமும், முட்டாள்களின் உபதேசங்களையே சிரித்தபடி கடக்கவணைமும். குடும்ப உறவுகளாவது நம்மை அங்கீகரிக்கவணைமும் என்ற அங்கலாய்ப்புடன் கரும மாற்றவணைமும். இவ்வை சாதாரணமானவர்களால் முடியாது.

தனீ எனற இணையத்தளம் 2001 இலிருந்து தொடரியாக, உண்மையை உரைத்தபடி பாலவையத்தின் நடவடிக்கை உண்மையைத் தடையவர்கள்கு தாக்காந்திக் குத் தண்ணீர்ப் பந்தலாகியது. பொய் பிரசாரத்தை அரங்கேற்ற விரும்பியவர்கள்கு வயிற்றெரிச்சலையக் கொடுத்தது. தனியை வாங்கி முடக்கப் பலர் பணத்தின் தயாராக இருந்தார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். மற்ற சமீகம் மாதிரியல்லாத நமது இனம், உவர மண்கொண்ட திணை. இங்கிருந்து நற்பயிர்களாக மனிதர்கள் மாமாங்கத்திற்கு ஒரு முறை தனோன்றவர்கள். அப்படி நெருக்கடியான காலத்தில் ஒரு தன்னலமற்ற சுவையைச் செய்து வந்த ஜெமினியின் மறைவு நண்பர்களிடம் மட்டுமல்ல, தமிழ் வளியில் நிரப்ப முடியாத ஒரு வளியை விட்டுச் சென்றுள்ளது. அந்த இடம் எப்போது நிரப்பப்படும்? இங்கு நாம் கற்கும் ஒரு படிப்பினை, தனிமனிதர்கள் முயற்சிகள், அரசியல் என எந்தக் கருமங்களும் நல்லதோ கெட்டதோ ஒரு வரையறைக்கு மலோக சிலைலாது என்பதை டொமினிக் ஜீ வாவின மல்லிகை, ஜெமினியின் தனீ என்பன நமக்கு பறசாற்றுகின்றன.

uthayam12@gmail.com